

Інстытуцыйныя органы сацыяльнага партнёрства ў Беларусі

Дубовік А.А.

Беларускі нацыянальны тэхнічны ўніверсітэт

Важнейшым элементам сістэмы сацыяльнага партнёрства з'яўляюцца інстытуцыйныя органы. Іх фарміраванне ў Беларусі пачалося ў першай палове 1990-х гг. 25 лютага 1993 г. была прынята пастанова Савета Міністраў «Аб стварэнні Пагаджальнага савета Рэспублікі Беларусь па працоўных і сацыяльных пытаннях» у колькасці 27 чалавек, па 9 прадстаўнікоў ад кожнага боку трыпартызму. 28 красавіка 1994 г. створаны Рэспубліканскі працоўны арбітраж (РПА), яго галоўнай задачай з'яўляўся разгляд калектыўных працоўных спрэчак (канфліктаў). У адпаведнасці з Указам Прэзідэнта ад 15 ліпеня 1995 г. «Аб развіцці сацыяльнага партнёрства ў Рэспубліцы Беларусь» пачалі працу Нацыянальны савет па працоўных і сацыяльных пытаннях (НСПСП), рэгіянальныя і галіновыя пагаджальныя камісіі. Першае пасяджэнне НСПСП адбылося 9 кастрычніка 1995 г. пад старшынствам каардынатара, старшыні РПА І.І. Дзіковіча. Сустаршынямі НСПСП былі выбраны намеснік прэм'ер-міністра С.С. Лінг, прэзідэнт БНПА М.Ф. Лаўрыновіч, старшыня ФПБ У.І. Ганчарык. У склад НСПСП, дзейнасць якога рэгулявалася Указам Прэзідэнта ад 5 мая 1999 г., уваходзілі па 11 прадстаўнікоў ад кожнага боку. Пры НСПСП былі створаны рабочая група і пагаджальная камісія для вядзення калектыўных перамоў па заключэнню Генеральнага пагаднення паміж Урадам, рэспубліканскімі аб'яднаннямі наймальнікаў і прафсаюзаў, група экспертаў па прымяненню міжнародных працоўных норм МАП. На разгляд НСПСП выносіліся актуальныя праблемы сацыяльна-працоўных адносін.

Аднак укараненне прынцыпаў сацыяльнага партнёрства праходзіла з цяжкасцямі. У прамове на пазачарговым IV з'ездзе ФПБ (верасень 2002 г.) А.Р. Лукашэнка адзначыў, што «існуючая трохбаковая сістэма сацыяльнага партнёрства на рэспубліканскім і мясцовым узроўнях сябе апраўдала. Але ў апошні час гэтая сістэма прабуксоўвала...». Сітуацыя стала мяняцца з выбраннем летам 2002 г. новага кіраўніцтва ФПБ на чале з Л.П. Козікам. У жніўні 2002 г. пасля перапынку аднавіў працу НСПСП. Выступаючы 16 верасня 2010 г. на VI з'ездзе ФПБ, А.Р. Лукашэнка падкрэсліў, што ў краіне атрымала шырокае развіццё сацыяльнае партнёрства. На ўсіх узроўнях створаны і актыўна дзейнічаюць саветы па працоўных і сацыяльных пытаннях. Іх колькасць у параўнанні з 2003 г. павялічылася ў два разы. Выкарыстанне новых арганізацыйных падыходаў

дало магчымаць забяспечыць эфектыўную канструктыўную работу НСПСП.

УДК 316

Информационная безопасность Республики Беларусь на современном этапе

Гребенникова-Воробьева Л.В., Середич А.В.
Белорусский национальный технический университет

Информационная безопасность – это состояние защищенности сбалансированных интересов личности, общества и государства от внешних и внутренних врагов в информационной сфере. Информационная сфера в современных условиях все больше превращается в системообразующий фактор формирования информационного общества, средство информационного противоборства как новой формы глобальной конкуренции.

Источники угроз информационной безопасности: 1) распространение недостоверной или умышленно искаженной информации; 2) несоответствие качества национального контента мировому уровню; 3) недостаточная эффективность информационного обеспечения государственной политики; 4) открытость и уязвимость информационного пространства Республики Беларусь от внешнего воздействия; 5) доминирование ведущих зарубежных государств в мировом информационном пространстве; монополизация ключевых сегментов информационных рынков зарубежными информационными структурами; 6) нарастание информационного противоборства между ведущими мировыми информационными центрами, подготовка и ведение зарубежными государствами борьбы в информационном пространстве; 7) развитие технологий манипулирования информацией; 8) широкое распространение в мировом информационном пространстве образцов массовой культуры.

Информационная сфера в XXI веке в Республике Беларусь развивается динамично как в области правового регулирования СМИ, так и в целом действенного обеспечения информационной безопасности. По состоянию на 1 января 2013 г. в Беларуси издавалось 692 газеты и 739 журналов. Более двух третей из них являются частными. В Республике Беларусь действует 9 информационных агентств, осуществляют вещание 166 радиопрограмм и 89 телепрограмм; пять общенациональных телеканалов и Международный спутниковый телеканал «Беларусь ТВ», Интернет обеспечивают информацией практически все население Республики Беларусь.